

[Handelsministeren.]

Tale om, vilde yde nogen Art af Subvention til de danske Rederier. Man yder i Henhold til Lovens § 17 en saadan Garanti over for udenlandske Rederier, som lader Skibe bygge paa danske Værfter, og danske Rederier kan jo i saa vid Udstrækning, som det ønskes, gaa til udenlandske Værfter og faa den samme Garanti, det vil sige faa den samme Kredit paa Skibe, som de køber der. Man maa nu ganske vist haabe, at de ikke gør det, fordi vi selv er i Stand til at bygge de Skibe, vi har Brug for, og mere end det. Men Beløbet er i øvrigt saa lille, 6 Mill. Kr., der oven i Købes deles i to Partier paa 4 og 2 Mill. Kr., at der næppe kan blive Tale om at yde nogen Garanti i den her omtalte Retning. Dertil kommer, at Rederierne selv gennem Dansk Dampskibsrederiforening i en Henvendelse til Regeringen har sagt fra og tilkendegivet, at de ikke ønsker noget; der kan jo ikke være Tale om at tvinge dem til at modtage en Garanti og en Støtte, som de mener, de ingen Interesse har i.

I samme § 4 er det bestemt, at Garantien skal ydes efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer samt det i § 18 omhandlede Udvalg. Det er Eksportkreditudvalget, i hvilket ogsaa Handelen har en Repræsentant; oven i Købet er en af Grosserer-Societetet valgt Mand Formand for Eksportkreditudvalget.

§§ 5, 6, 7 og 8 finder jeg ingen Anledning til at gøre Bemærkninger om, det er Paragraffer, der ikke frembyder nogen særlig Interesse ud over, hvad man er kendt med i Forvejen.

Derimod maa jeg gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets § 9, idet der her er indsat en helt ny Bestemmelse, gaaende ud paa, at der til Fremme af Haandværkets Produktion inden for et samlet Beløb af 100 000 Kr. kan ydes Garanti for kortfristede Laan. Det har ofte været fremhævet over for Ministeriet, at mange Haandværkere, navnlig mindre Haandværkere, havde svært ved at opnaa den nødvendige økonomiske Støtte hos Bankerne, idet navnlig de mindre Haandværkere ikke for Bankerne afgav noget større Grundlag for Fortjeneste; de havde derfor i mange Tilfælde svært ved at faa finansieret et Arbejde, som de skulde have udført. De kunde ikke faa den nødvendige Kassekredit, de kunde heller ikke faa en Veksel diskonteret, de kunde i det hele taget ikke faa den Kredit, de havde Brug for for at skaffe sig det Materiale, de behøvede for at kunne udføre det paagældende Arbejde. Vi har nu ment at maatte

imødekomme Ønsket om at komme de paagældende til Hjælp i dette Forhold, og hertil stilles et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed. Det er fremhævet, at det er et lille Beløb, men da der er Tale om kortfristede Laan, vil Beløbet i Løbet af Aaret, hvis det i det hele taget viser sig, at man her staar over for noget, der er rigtigt, faktisk rent udlaansmæssigt kunne siges at være større end de 100 000 Kr.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning om § 13, hvortil er føjet en ny Bestemmelse gaaende ud paa, at lokale Haandværkerorganisationer nu kan komme i Betragtning med Hensyn til at skønne over, om de Laan, som Haandværkerne anmoder om, bør ydes eller ikke. Efter Omtalen af det Udvalg, der skal beskæftige sig med Haandværkernes Ansøgninger om Laan, staar der i § 13, næstsidste Stykke:

„Endvidere udpeges der for hvert Amt efter Indstilling af de lokale Haandværkerorganisationer eller, hvor saadanne ikke findes, af Amtmanden en med de lokale Forhold kendt Haandværkerrepræsentant, der skal have de fra Haandværkere i det paagældende Amt indkomne Andragender forelagt til Udtalelse.“

Jeg tror, det er en Bestemmelse, der kan faa Betydning. Hvis de paagældende Haandværkerorganisationer, f. Eks. en Amtssammenslutning, vil tage sig af Sagen paa saglig Vis og bidrage til, at man faar den rette Bedømmelse af Laanene, tror jeg, det vil være noget godt, der her sættes i System.

Endelig skal jeg gøre en Bemærkning til § 16, idet der i Folketinget og dets Udvalg har været divergerende Meninger om, hvorvidt man skulde sætte dette Landvindingsbeløb op til de 100 000 Kr., der er foreslaaet, eller blive staaende ved et noget mindre Beløb. Beløbet er sat op i Lovforslaget, og jeg tror, det er rigtigt fremfor at nøjes med et lavere Beløb. Der har da ogsaa i Folketinget været stort Flertal for at beholde det foreslaaede Beløb, ja, nærmest Enstemmighed, idet der ikke har været stillet Ændringsforslag om at sætte Beløbet ned. I en Tid som denne, hvor det gælder om at skabe saa mange nye Produktioner som muligt paa et sundt Grundlag, tror jeg, det er rigtigt, at man har et Beløb som det, der her er Tale om, til Raadighed, f. Eks. til Iværksættelse af nye Systemer eller Unyttelse i Praksis af Opfindelser.

Jeg har ikke nogen Bemærkning at gøre til § 17 ud over denne, at Beløbet til Eksportkreditter, 70 Mill. Kr., er uforandret. Jeg kan meddele det høje Landsting, at Beløbet i Øjeblikket ikke er fuldt anvendt, ikke til-